

तत् कथं नाम जामाता, वश्यंश्च स भवेन् मम?
 उपायस् त्वं एक एव 'अस्ति यद् अष्टव्यां भ्रमत्य् असौ । 9
 एकाकी द्विरदान् बध्नन् मृगयाव्यसनी नृपः,
 तेन ह्रिद्रेण तं युक्त्या 'अवष्टभ्य 'आनाययाम्य् अहं । 10
 गान्धर्वज्ञस्य तस्य 'एतां सुतां शिष्यीकरोमि च,
 ततश्च 'अस्यां स्वयं तस्य चक्षुः स्त्रियोद् असंशयं । 11
 एवं स मम जामाता, वश्यंश्च नियतं भवेत्,
 न 'अन्यो ऽस्त्य् उपायः कोऽप्य् अत्र येन वश्यो भवेच्च सः । 12
 इति संचिन्त्य तत्सिद्धौ स गत्वा चण्डिकागृहं
 चण्डीम् अभ्यर्च्य तुष्टाव, चक्रे ऽस्या उपयाचितं । 13
 एतत् संपत्स्यते राजन् अचिराद् वाञ्छितं तव,
 इति श्रुत्वा तत्र 'असाव् अशरीरां सरस्वतीं । 14
 ततस् तुष्टः समागत्य बुद्धदत्तेन मल्लिणा
 सह चण्डमहासेनस् तम् एव 'अर्थम् अचिन्तयत् । 15
 मानोद्धूतो वीतलोभो रक्तभृत्यो महाबलः
 असाध्यो ऽपि स सामादिः, साम तावन् निवृण्वतां । 16
 इति संमन्य स नृपो हूतम् एकं समादिशत्,
 गह्वरं, मदचक्राद् ब्रूहि वत्सराजम् इदं वचः । 17
 मत्पुत्री तव गान्धर्वशिष्या भवितुम् इच्छति,
 स्नेहस् ते ऽस्मासु चेत्, तत् त्वं ताम् इह 'एव 'एत्य शिद्वय । 18